

Kirke- og Underviisningsministeren. Jeg skal ikke videre berøre, at der jo til Sagens endelige Gjennemførelse udfordres en Medvirkning fra Regjeringens Side; ganske bortset derfra troer jeg, det vil findes i sin Orden, naar der paa Ministerpladsen staaer en Mand, som er Pladsen vægen, at saa ogsaa Repræsentationen i Enkelthederne ønsker at forhandle og gjen-nemarbejde en Sag som den foreliggende med Ministeren. Den ærede Forslagsstiller ansøgte som en Behreidelse mod Ministeren, at man altid maatte være fattet paa fra hans Side at høre fremsat Ting, der hvilede paa nye Anstuelser, som vare fremmede og ikke tidligere hørte fra andre Sider. Mig forekommer det at være en stor Roes for en Mand, at der fra hans Side kan ventes nye og originale Tanker. Det forekommer mig, at det er ikke blot det, der skal give en Forhandling dens Interesse, og at vi særligt her i denne Sal mange Gange kunne fristes til at længes efter en saadan Originalitet, men at det netop ogsaa er gennem de forskjellige nye Synsmaader af en Sag, gennem den Udvevling af forskjellige Meninger, som derved kan fremkomme, at man overhovedet skal kunne vente igennem en grundig Behandling at komme til et Resultat, som virkelig i Længden skal staae sin Prøve. Jeg undseer mig derfor ingenlunde ved at tilstaae, at de Betragtninger, som den ærede Kirke- og Underviisningsminister idag har fremsat, hos mig have vakt Tvivl, om det virkelig vilde være rigtigt med Hensyn til Enkelthederne paa flere Punkter at fastholde en Ordning som den, hvortil jeg i forrige Session selv var tilbøjelig til at slutte mig. Jeg vil ingenlunde sige, at jeg fuldkommen vil vedkjende mig alle de Anstuelser, som den ærede Minister har udtalt. Det forekommer mig, at han i enkelte Punkter maastee ikke havde Ret, og at han i andre Punkter maastee for stærkt fremhævede sine Tvivl; men som sagt, det forekommer mig i ethvert Tilfælde, at de Betæneligheder, han fremsatte, de Betragtninger, han gjorde gjældende, vel fortjene en nærmere Overveelse. Den ærede Forslagsstiller har derfor, som det forekommer mig, taget Sagen noget forkeert, ifølge den Maade, hvorpaa han optraadte mod den ærede Minister. Dersom man virkelig

for Alvor ønsker at faae den Sag gennemført, som her foreligger, da vil Opgaven være, troer jeg, at drive det dertil, at Sagen bliver Gjenstand for en ny yderligere Prøvelse med Bistand og Tiltræden fra Ministerens Side. Det er ganske sikkert, at hans Udtalelser ikke just give meget Haab om, at der vil komme et praktisk Resultat ud af Sagen, i alt Fald i denne Session; men paa den anden Side vil jeg dog ogsaa udtale det som min Opfattelse, at han ikke just aldeles bestemt og afgjørende har stillet sig imod enhver Ordning af den Sag, hvorefter her er Spørgsmaal, og det turde jo ogsaa være muligt, at ligesom Ministerens Betragtninger have kunnet indvirke modificerende paa de Meninger, Thingets Medlemmer tidligere have haft, saaledes ogsaa omvendt den ærede Ministers egne Anstuelser kunde blive noget paavirkede af, hvad der kunde gøres gjældende mod ham fra Thingets Medlemmers Side, navnlig i et Udvalg. Den ærede Minister har, for at jeg skal paapege et Par enkelte Punkter, blandt Andet udtalt sig angaaende Tiendevæsenet. Der er af et æret Medlem af dette Thing, der ogsaa var Medlem af det af Folkethinget i forrige Session nedsatte Udvalg, allerede udtalt nogle Anstuelser om en ny Maade at ordne Sagen paa med Hensyn til Tienden. Der er fremdeles af den høitærede Minister fremsat nogle Betragtninger med Hensyn til Offer og Accidentser; det forekommer mig imidlertid, at det foreliggende Lovforslag, eller i alt Fald denne Sag, ikke vilde kunne siges at blive paavirket i det Grundvæsentlige, om man end maatte foretage en Forandring i den Paragraph i Lovforslaget, som handler om Offer og Accidentser, der kunde imødekomme Kirke- og Underviisningsministerens Anstuelser, hvad dette Punkt angaaer.

Det forekommer mig som sagt, at naar man for Alvor ønsker denne Sag fremmet, maa man søge at fremme den gennem en Samvirken med Ministeren, men jeg maa tillige tillade mig at bemærke, at det er ønskeligt, at den ærede Forslagsstiller selv maa have anseet en saadan Samvirken for aldeles uomgængelig nødvendig. Jeg skal ikke dvæle ved, at Lovforslaget foreligger i en saadan Skikkelse, at det ikke i den vil kunne ophøies